

چکیده

مقدمه: غلظت کم فلوراید (کمتر از یک میلی گرم در لیتر) در آب آشامیدنی اثر مثبتی بر دندان ها جهت جلوگیری یا کاهش خطر پوسیدگی بدنبال دارد. در حال حاضر، فلوراید مورد نیاز برای جلوگیری از پوسیدگی دندان در درجه اول از آب آشامیدنی تامین می گردد. این مطالعه با هدف بررسی میزان فلوراید آب آشامیدنی روستاهای شهرستان رفسنجان و مقایسه آن با استاندارد ملی و سازمان بهداشت جهانی انجام شد.

مواد و روش ها: در این مطالعه مقطعی که در سال ۱۳۹۴ در روستاهای شهرستان رفسنجان انجام شد، به صورت سرشماری از تعداد ۸ مخزن آب در دو فصل بهار و تابستان نمونه برداری انجام شد. جهت جمع آوری نمونه ها از ظروف پلاستیکی پلی اتیلنی یک لیتری استفاده شد. برای تعیین مقدار فلوراید در آب هر نمونه سه مرتبه با استفاده از روش $\text{Sodium 2-(Parasulfophenylazo) SPADNS(dihydroxy_3,6_Naphtalene Disulfonate)}$ _مورد آزمایش قرار گرفت. داده ها وارد نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ شد و آنالیز داده ها با کاربرد آمار توصیفی (انحراف معیار \pm میانگین) و تست تی زوجی انجام شد و سطح معنی داری $P < 0/05$ در نظر گرفته شد.

یافته ها: بالاترین میانگین مقدار فلوراید در فصل بهار (۱/۱۳ میلی گرم در لیتر) و در فصل تابستان (۱/۱۵ میلی گرم در لیتر) مربوط به مخزن احمد آباد دنفه بود و کمترین میانگین مقدار فلوراید در فصل بهار (۰/۳۰ میلی گرم در لیتر) و در فصل تابستان (۰/۴۸ میلی گرم در لیتر) مربوط به مخزن کیوترخان بود. میانگین مقدار فلوراید آب شرب روستاها در فصل بهار $0/71 \pm 0/24$ میلی گرم در لیتر و در فصل تابستان $0/78 \pm 0/21$ میلی گرم در لیتر بود که این اختلاف از نظر آماری معنی دار بود ($P=0/049$).

نتیجه گیری: در مجموع میزان فلوراید آب شرب روستاهای شهرستان رفسنجان (به جز مخزن کیوترخان) در گستره استانداردهای سازمان بهداشت جهانی و استاندارد ملی آب آشامیدنی قرار داشت.

کلمات کلیدی: آب آشامیدنی، فلوراید، دندان، روستاها